

Statskassen Udgifterne ved Statstilfynnet med sam-
mes Udførelse og Drift."

Den høitærede Indenrigsminister har under Nr. 1 stillet Forslag om at gjenindsætte i Lovforslaget den saakaldte Høllerup-Jernbane. Jeg kan ikke negte, at efter den Stilling, den høitærede Indenrigsminister har indtaget til dette Spørgsmaal ved tidligere Forhandlinger, har det undret mig noget at se ham saa varmt tage Forsvaret for dette Baneanlægs Gjenoptagelse i Lovforslaget. Den høitærede Indenrigsminister tilspøiede imidlertid idag nogle yderligere Oplysninger om det sjællandske Jernbaneselskabs Stilling til denne Bane og udtalte sig om de sandsynlige Følger af Forkastelsen af hans Undringsforslag, idet han yttrede, at man sandsynligvis hverken vilde faae en Høllerupbane eller en Hørsholmsbane. For mig har dette Spørgsmaal ikke nogen overordentlig stor Betydning. Jeg skal indrømme, at en Bane fra den østlige Del af Kjøbenhavn til Høllerup kan have nogen Betydning for en Del af Kjøbenhavns Befolning, som ønsker at benytte de sjællandske Jernbaner, idet de ville faae en meget kortere Vej til Banegaarden, end de nu have; men Strækningen fra Citabellet til Vesterbros Banegaard er dog virkelig ikke saa betydelig, at det Hensyn kan spille nogen afgjørende Rolle. Mere Vægt, forekommer det mig, at det sjællandske Jernbaneselskab kunde lægge paa, at derved vilde den østlige Del af Kjøbenhavn blive bragt i en mere umiddelbar Forbindelse med Kjøbenhavns Banegaard, hvad Gods- og Passagertrafikken angaar. Det vil jo imidlertid meget komme an paa, hvor den saakaldte Høllerupbane vil komme til at indmunde i det nuværende Jernbanenæt, om man kan tillægge den nogen Betydning af en Periferibane. Naar den tænkes ført til Høllerup, tror jeg, at Fordelen ved den som Periferibane vil blive ganske ubetydelig, hvorimod det ganske vist ikke vil blive Tilfældet, hvis man kan bringe den ind i Nordbanen nærmere ved Staden. Endelig vindes der en Fordel ved denne Bane, som det forekom mig, at den høitærede Indenrigsminister ikke fremhævede, da han omtalte Undringsforslaget, nemlig den, at der vil blive bragt et Spor ind til Kjøbenhavns Havn (Mobilitet af Indenrigsministeren) Der staar „med eller uden et Spor til Kjøbenhavns Havn“, og der er altsaa Udsigt til, at der kan komme et Spor til Kjøbenhavns Havn, hvilket vil være til Fordel baade for Kjøbenhavns Kommune og for dem udenfor Kjøbenhavn, der benytte Jernbanen til at føre deres Varer til Hovedstadens Havn. Lige overfor disse Fordele forekommer det mig imidlertid, at der vil frembyde sig den Betænkelse, at, naar denne Bane skal blive vedtagen, vil Sandsynligheden svinde for, at man faaer en Hørsholmsbane. Hørsholmsbanen kan og bør efter min Mening ikke anlægges af Hensyn til Hørsholm. Denne er en

ganske overordentlig ubetydelig Kjøbstad — den har isørrigt ikke engang Ret til at bære dette Navn — men der er derimod et stort Landdistrikt, som vil komme til at nyde Godt af Jernbanen, og endvidere ville alle Beboerne langs Strandveien, vistnok for største Deelen Kjøbenhavnerne, sandsynligvis i høj Grad komme til at nyde Godt af denne Jernbane. De Grunde, der ligge i længere Afstand fra Kjøbenhavn langs Drefundets Kyst ville, naar en saadan Bane bliver anlagt, vinde ganske betydeligt i Verdi. Jeg skal isørrigt indrømme, at Hensynet til de langs Strandveien paa Landet liggende Kjøbenhavnerne ikke er noget meget væsentligt Moment; men jeg har dog troet det berettiget at frembringe det, naar man saa stærkt til Fordel for Høllerupbanen fremhæver den Nytte, som en hel Del af det østlige Kjøbenhavns Beboere ville høste af den. Jeg skal ikke udtale mig mod Høllerupbanens Optagelse paa Lovforslaget, naar jeg havde nogen Tro til, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde have Lykt til engang i Liden — det behøver jo ikke at ske strax — at skride til Anlæget af en Bane, som gik Nord paa op ad mod Hørsholm til. Den høitærede Indenrigsminister har under en tidligere Forhandling om dette Lovforslag her i Salen udtalt sig meget rosende om det sjællandske Jernbaneselskab, og det skal ingenlunde være min Hensigt at bestræbe mig for at forringe den Ros, som han har ladet Selskabet blive til Del. Jeg tror ogsaa meget gerne, at der i det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse er en god Villie til at stille i Udsigt for Indenrigsministeren en fremtidig Udvilling af Jernbanenettet; men jeg for min Del holder en hel Del mere af at holde mig til Folks Gjerninger end til deres sagre Ord. Derhos skal jeg bemærke, at det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse jo ikke er eneraadende, idet den er afhængig af Generalforsamlingen, saa at det, selv om Bestyrelsen skulde ønske en saadan Udvidelse af Nettet, let kunde tænkes, at Generalforsamlingen gif Bestyrelsen imod. For mig staar imidlertid den Erfaring, at det sjællandske Jernbaneselskab har saa godt som til enhver Udvidelse af Jernbanenettet paa Sjælland ladet sig trykke frem; det har ikke taget Initiativet selv, og jeg tror, at det vistnok nu erkendes af Selskabet, at det har været til dets Stade. Ved at gribe raskest og dristigere til i rette Tid tror jeg, at det kunde have opnaaet hensigtsmæssigere Banelinier for en billigere Pris. Det er Grunden til, at jeg stiller mig betænkkelig overfor dette Undringsforslag af Indenrigsministeren. Jeg kan imidlertid godt forstaa, om andre Medlemmer ikke lægge saa megen Vægt paa de Hensyn, som jeg har tilladt mig at fremhæve, men føle sig oplagte til at stemme for Undringsforslaget.

En større Betænkelse har jeg derimod ved det Undringsforslag, som er stillet af den høitærede Indenrigsminister til § 1 under Nr. 2 og